

مویان ذرت سرخ

ترجمه‌ی ناصر کوه‌گیلانی

- جهان‌نو -

www.cheshmeh.ir

چشمه‌نگار
انتشارات

تهران - خیابان جمهوری - پلاک ۲۰۵۸۸۷۲۷

یادداشت مترجم

سورگم یا ذرت خوشه‌ای سرخ در فرهنگ و سنت مردمان چین سابقه‌ای بس طولانی دارد. چینی‌ها برای تأمین مواد غذایی و نوشیدنی‌شان بیش‌ترین کشت خود را به این محصول اختصاص داده‌اند.

در کل کتاب به منظور مختصرگویی عادی عبارت «ذرت خوشه‌ای سرخ» به «ذرت سرخ» تقلیل یافته است.

زندگی مختصر مویان

نام اصلی مویان «گوان مویه»^۱ است. او در پنجم مارس ۱۹۵۵ در گانومی^۲ از استان شاندونگ^۳ در شرق چین، در خانواده‌ای کشاورز، به دنیا آمد. در دوازده‌سالگی به دلیل وقوع انقلاب فرهنگی چین، درس و مدرسه را رها کرد و به کار در مزرعه و سپس کارخانه پرداخت و در ۱۹۷۶ به ارتش آزادی‌بخش خلق پیوست.

واژه‌ی مویان به زبان چینی یعنی «حرف زن». خود او در سخنرانی دانشگاه هنگ‌کنگ، در مورد نام مستعارش گفته بود «زمانی که نخستین رمانم را نوشتم این نام را برگزیدم، چرا که در چین به ژک‌گویی معروف بودم و کسی از این کار من خوشش نمی‌آمد.» در سخنرانی دیگری در ۲۰۱۱، در دانشگاه برکلی کالیفرنیا، درباره‌ی نام مستعار خود گفت «در آن سال‌ها در چین حالت عادی وجود نداشت. همه چیز ناآرام بود. از همین رو، پدر و مادرم به من گفتند در خارج از خانه مواظب حرف زدنم باشم یا اصلاً حرف نزنم.»

در روز نهم از هشتمین ماه قمری^۱ سال ۱۹۳۹ پدرم، که فرزند یک راهزن بود و پانزده سال بیش تر نداشت، به نیروهای فرمانده یوژان نو^۲ پیوست. مردی که مقدر بود در به دام انداختن یک ستون از ژاپنی‌ها در بزرگراه جیانوپینگ^۳ قهرمانی اسطوره‌ای شود. مادر بزرگ در حالی که پالتو^۴ ایل^۵ دارش را روی شانه‌هایش انداخته بود، آن‌ها را از دور در حاشیه‌ی دهکده دید. خواست که بدرقه‌شان کند که فرمانده یو دستور داد «همون جا بایست.» مادر بزرگ ایستاد. آن‌ها نزدیک شدند.

مادر بزرگ به پدرم گفت «دوگوان^۶، مواظب پدر خوندهت باش.» پدر از ابهت پالتو^۷ آراسته‌ی مادر بزرگ و دیدن اندام درشت او به خود لرزید و قلبش به تپش افتاد. فرمانده یو دستی به سرش کشید و گفت «راه بیفت پسر.» دوگوان همراه آن‌ها راه افتاد. آسمان وزمین آشفته و منظره‌ی پیش رو تیره‌وتار بود. سربازان با گام‌های آهسته در جاده پیش می‌رفتند. پدر هنوز می‌توانست صدای مادرش را بشنود، اما پرده‌ای از مه غلیظ میان‌شان کشیده شده بود. پدر کت فرمانده یو را محکم گرفته بود و با قدم‌های بلند جلو می‌رفت. مادر بزرگ آن لحظه از نگاه دوگوان مثل ساحلی دور در دریایی از مه غلیظ بود که هر لحظه کم‌رنگ‌تر و کم‌رنگ‌تر می‌شد.

۱. تقویم قمری چینی تقویمی مردمی و روستایی و غیررسمی است که مردم برای یافتن روزهای اعیاد و عزاداری‌ها و برگزاری مناسبت‌های سنتی از آن استفاده می‌کنند. هر سال از دوازده ماه تشکیل می‌شود که هر ماه از برآمدن ماه نو شروع می‌شود و سال جدید از زمستان آغاز می‌شود. بعد از انقلاب چین، تقویم رایج میلادی تقویم رسمی کشور شد و تقویم قمری، در کنار آن، برای تشخیص مناسبت‌های سنتی همچنان به کار می‌رود. -و.

2. Yu Zhan'ao

3. Jiao-Ping

4. Douguan